

Погоня

Віктор Кордун

То вже тікає не косуля, —
то свище між дерев
рогатий вітер.
А смерть слідом петляє
на чотирьох тремтливих ніжках
в сполоханому руні.
Вовки відстали,
і продовжує погоню
із останніх сил
дух вовковийний,
вирвавшись із тіл.